

tilhørende ordningen. Det forslag kom vi ikke igennem med. I stedet opnåede vi, at den rentesats, hvormed disse millioner skal forrentes, blev reduceret. Oprindeligt havde fabrikkerne ønsket 5 pct., men man kom helt ned på 3½ pct. Jeg tror, at man også heraf vil kunne se, at det opnåede resultat ikke er ganske uacceptabelt.

Af mindre, men med henblik på koncessionsordningens fremtid særdeles vigtige stridsspørgsmål skal jeg nævne nogle enkelte.

Et af de resultater, der er blevet opnået ved den nye koncession, er, at fabrikkerne skal søge udarbejdet et såkaldt „normalbudget“. Man vil forlange, at fabrikkerne skal forsøge at lave et normalbudget, der angiver de normale omkostninger ved produktion af sukker. De faktiske omkostninger, fabrikkerne har hvert enkelt år, skal så sammenholdes med normalbudgettet. Hvis fabrikkerne kan påvise en *rationaliseringsgevinst*, skal det fremgå af en sammenligning mellem normalbudgettets omkostninger og de i et enkelt år faktisk afholdte omkostninger. Hermed skulle man have sikret en regulator, der i hvert tilfælde teoretisk set kan være lige så virksom som den frie konkurrence, og som skulle kunne forhindre, at koncessionen på nogen måde bliver en sovepude for selskaberne.

Jeg nævnte, at man i forhold til dette normalbudget skal opføre *rationaliseringsgevinsten*. Også herom stod der strid, idet fabrikkerne i modsætning til os ønskede, at aktionærerne skulle beholde så stor en del af *rationaliseringsgevinsten* som muligt. Her gik regeringens oprindelige forslag igennem, således at det skulle være sikret, at *to trediedele af rationaliseringsgevinsten skal gå til forbrugerne*, til sukkerets billiggørelse. Endelig fik man indføjet en bestemmelse om, at *4 pct. af den samlede fortjeneste skal gå til sociale formål* til fordel for sukkerfabrikernes arbejdere og funktionærer.“

Angående enkeltheder i loven og i den koncession, som blev resultatet af de førte forhandlinger, skal i tilslutning hertil anføres følgende:

Den i lovens § 1 indeholdte definition af sukker og sirup, bestemmelserne i § 3 om fastsættelse af roearealet, bestemmelserne i §§ 6, 7 og 8 om ind- og udførsel af sukker og sirup, om fastsættelse af engrosprisen for indført sukker m. v. og om fastsættelse af prisen på sukker, der anvendes til fremstilling af eksportvarer m. v., svarer i det væsentlige til de tilsvarende bestemmelser i de tidligere 1-årige sukkerlove. Det samme gælder straffebestemmelsen i § 11.

Mens de bestående sukkerfabrikker og raffinaderier gennem en årrække har haft en etårig koncession, kan der nu gives